

Géčko

casopis.gymkrom.cz

1/2016-17

PŘEVĚRAT

GENERACE ZNIČENÉ OBJETÍM | PÁRKY JSOU PRYČ | GUESS WHO'S PRESIDENT, BABY

Proti ohni ohněm

Milí čtenáři,

taky máte někdy pocit, že se všechno stále rychleji řítí ke svému, i když někdy možná zprvu neočekávanému, ale nevyhnutelnému konci? Tím nemyslím právě uplynulé pololetí, u kterého jsem se kvůli počtu písemných prací, které se v lednu nahromadily, pro změnu bál, že konec mít nebude. Ne, tento pocit se vztahuje spíše ke sledování zpráv ze světa. Ještě před rokem jsme se mohli těšit na nové filmy Alana Rickmana, Princeovo nové album, párek v rohlíku místo oběda, první prezidentku USA nebo pracovní pobyt ve Velké Británii a teď... Škoda pomyslet.

Pro naše nejbližší okolí měla asi největší význam vyhláška ministerstva školství, která upřesnila, které potraviny jsou nezdravé a nesmějí se proto ve školách prodávat. Změnu bufetu na „studentský bar“ si mnozí chválí, jiní nemůžou nové výrobky vystát. Nejen proto bych rád poznamenal, že na neustálé změny je třeba reagovat – a to klidně dalšími změnami. Cesta, kterou jsme se vydali my, je jednoduchá: po několika letech má školní časopis Gymnázia Kroměříž opět stálou redakci (jména členů vidíte vpravo), která Vám tak pravidelně může přinášet kvalitnější, zábavnější, více-do-hloubky-jdoucí – prostě *lepší* články než dříve. Sami mi určitě dáte za pravdu.

Martin Veselý

Toto číslo připravili

Mgr. Michaela Musálková

Martin Veselý, 6. B

Eliška Fránková, K. B

Tereza Genzerová, T. B

Ingrid Hamada, 1. A

Svatava Huňová, T. B

Magda Krčmářová, 1. A

Di Di, 1. A

Adéla Přecechtělová, T. B

Jan Šaler, T. B

Oldřich Wolf, T. B

Obsah

Proti ohni ohněm.....	2
Zdraví do škol.....	3
Generace zničené (ne)objetím.....	5
Trump našel recepti, Clintonová asi také	5
Chramst!	7
Hra drakorozených.....	9
American Music Awards 2016.....	10
Fantastická zvířata ve vašich kinech	10
Hrdinové národa s českým přízvukem	11
Učitelské hlášky: díl první – paní Šenková.....	12
Test osobnosti.....	12
O potopě světa.....	13

Zdraví do škol

Svatava Huňová

S novým rokem přichází i spousta změn a nás studentů se týká i vyhláška ministerstva školství, která si dává za cíl zakázat prodej nezdravých potravin a nápojů ve školách. Výjimku představují střední a vyšší odborné školy nebo školy, kam nemají stálý přístup děti s povinnou školní docházkou.

Zakázány jsou například výrobky obsahující kofein, umělá sladidla, kečup, majonézu, dresing, hořčici a další výrobky nespĺňující parametry. Zkrátka nemohou být příliš sladké nebo příliš slané.

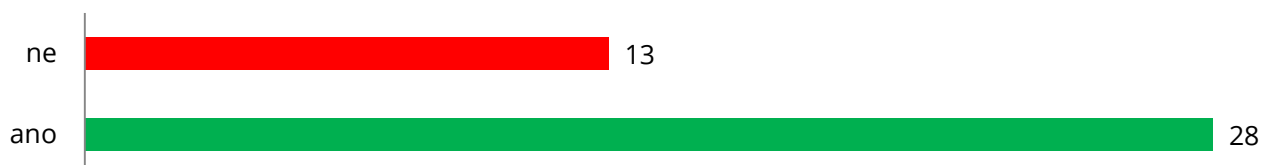
Bývalý ministr Marcel Chládek prosadil vyhlášku ve snaze bojovat s dětskou obezitou. Přestože tímto ministerstvo nebude podporovat prodej nezdravých potravin dětem, tyto výrobky se budou prodávat i na mnoha jiných místech. Možná se tak shodneme na tom, že tato změna příliš neovlivní naše zdraví, protože školy jsou pouze menšinovou částí celého trhu. Navíc si podobné věci jako v našem bývalém bufetu můžeme donést z domu, koupit naproti v pekárně nebo zkrátka kdekoli jinde.

Na otázky spojené s tímto tématem jsme se zeptali 41 náhodně vybraných žáků našeho gymnázia.

Znamená pro vás zrušení bufetu radikální změnu?

Pokud bude bufet ponechán, ale jen se zdravou výživou, budete ho využívat?

Souhlasíte se zachováním bufetu jen pro vyšší gymnázium?

Stejné otázky jsme položili i dvanácti učitelům.

Znamená pro vás zrušení bufetu radikální změnu?

Pokud bude bufet ponechán, ale jen se zdravou výživou, budete ho využívat?

Souhlasíte se zachováním bufetu jen pro vyšší gymnázium?

Určitě děkujeme všem žákům a učitelům, kteří si našli na těchto pár otázek čas a připojili se do našeho malého výzkumu.

Jaké jsou tedy plány s bufetem?

Bufet, jaký jsme znali, se už s námi rozloučil, jak jste určitě zaznamenali. Nahradil ho obchod s potravinami vyhovujícími vyhlášce. Tudiž jsme se dočkali zdravých koktejlů, zdravých baget, domácích sušenek a ovoce.

Co se týče automatů, ty „staré nezdravé“ byly nahrazeny „novými zdravými“. Ochutnat tak můžete například „obilku“ (obilnou kávu), mysterious (nápoj se šťávou z řepy, extraktem z rakytníku a šípku) či nápoj cerilion (cereální káva s příchutí vanilky). Mňam.

Všichni jsme moc zvědaví, jak se zdravé potraviny u nás prosadí, jestli nám budou chutnat a zda nás jejich cena neodradí. Myslím si, že automaty se u nás ujmou, ale bufetu dávám rok, nanejvýš dva. Ze začátku bude určitě každý chtít novinky ochutnat, ale párky v rohlíku zdravá výživa nejspíš nenahradí.

Generace zničené (ne)objetím

Di Di

Milan je dospělý muž, má dobře placenou práci, která ho baví, dům a manželku. Člověk by si řekl, že má Milan nejspíš šťastný život, ale on sám si to nemyslí. Je si sebou nejistý, těžko navazuje s lidmi vztahy, je neustále nervózní, občas má záchvaty vzteku a často utápí svůj žal v alkoholu. Jeho nestálé chování již žena nesnese a chce se rozvést.

Za Milanovým příběhem se skrývá fenomén nedomazlení. Hádám, že nikdo z vás o něčem podobném nikdy neslyšel, málokoho napadne, že jde o problém, který může mít zásadní vliv na celou naši současnou civilizaci. Mnozí z nás nemají ani tušení, že něčím podobným trpí.

Fenomén nedomazlení (anglicky cuddle deficiency) vzniká v důsledku nedostatečného fyzického kontaktu v dětství. Jednoduše nedostatkem hlazení a objímání od rodičů či kohokoli jiného.

Donedávna byla nedomazlenost přisuzována pouze dětem z dětských domovů a myšlenka, že by i děti z „normálních“ rodin mohly trpět něčím podobným, nikoho ani nenapadla, spíš naopak.

V naší společnosti se začala prosazovat výchova téměř bezkontaktní. Již po porodu jsou děti odděleny od matky, hned potom, co se dostanou domů, musí spát ve vlastních postýlkách a jen co trochu povyroste, už musí do školky. V dnešní době není neobvyklé, aby dítě chodilo do mateřské školy již ve dvou letech, ve věku, kdy dítě ještě potřebuje svou matku.

Když se na to podíváme z lidského hlediska, je pro zdravý vývoj dítěte, hned po splnění základních biologických potřeb jako jídlo, pití, hygiena, nejdůležitější právě láska a s ní spojený dotek. V jiných zemích, na naše poměry zaostalých, vědí, že dítě má být s matkou – tak proč to naše vyspělá civilizace nechápe?

Následkem je téměř vždy „nezdravý“ vývoj osobnosti dítěte. U některých to vyvolá hyperaktivitu, z jiných mohou vyrůst agresori a násilníci. Ale nejčastěji se nedomazlenost projeví téměř nepostřehnutelnými náznaky, které dnes chápeme jako zcela přirozené.

Člověk nejen v dětství, ale i v dospělosti potřebuje obejmout. To došlo i Samantě Hess, která z mazlení vytvořila úspěšný byznys. Sama s nedomazlením žije a potřeba někoho obejmout u ní jednoho dne dospěla do fáze, kdy by za objetí bez postranních úmyslů klidně i zaplatila. „Když jsem byla ochotná zaplatit já, určité je takových smutných lidí víc,“ řekla třicetiletá Samantha.

V Portlandu si otevřela salon Cuddle Up To Me – Přitul se ke mně. Zákazník jde prvně zdarma, aby si byl jistý, že mu vyhovuje prostředí i „tulící partner“. Může si říct, jestli má být hlazen, držen za ruku, může klidně vyprávět o svých problémech. Cílem hodiny, za kterou zaplatíte asi 1300 korun, je cítit se milovaní a pochopení. I v České republice již vznikají podobné salony.

I když jste třeba někdo, kdo si na objímání příliš nepotrpí a citovým výlevům se vyhýbá, pamatujte, že lidský kontakt plyšák nenahradí, a že objetí někdy vyřeší problémy lépe než slova.

Projevy

- vnitřní nejistota
- citová labilita
- výbuchy vzteku
- potřeba autoritativní ochrany
- nedostatek pocitu štěstí
- neschopnosti uvolnit se
- zvýšená spotřeba alkoholu, kouření
- potřeba adrenalinových zážitků

Trump našel recepti, Clintonová asi také

Oldřich Wolf

Po mnoha měsících polemizování, grafů, anket a průzkumů se konaly 8. 11. 2016 volby amerického prezidenta. Do čela Bílého domu se ku překvapení nakonec nedostala průzkumy favorizována kandidátka demokratické strany Hillary Clintonová, ale republikánský kandidát Donald J. Trump, a to i přes některá svá kontroverzní vyjádření (viz například postavení zdi na hranicích s Mexikem).

Průběh voleb

Volby amerického prezidenta probíhaly v poklidu. Ve volebních sídlech obou kandidátů panovalo napětí. Na počátku sčítání hlasů se začali radovat příznivci demokratické kandidátky Hillary Clintonové, avšak již vzápětí se jim do očí místo slz radosti vehnaly slzy smutku a zklamání. Clintonová sice již pár okamžiků po začátku sčítání hlasů jasně vedla, ale to netrvalo dlouho. Křížník Hillary totiž potopil ledovec Trump. Nabral náskok a pak už počet hlasů pro něj jenom rostl. Z potřebných 270 volitelských hlasů jich nakonec získal 290, zatímco Clintonová jen 228.

Samozřejmě se díky výsledku voleb hovoří opět o kybernetické bezpečnosti. To z toho důvodu, že volby ovlivnil údajně neznámý ruský hacker a to pod záštitou ruského prezidenta Putina. Zvláštní je, že si toho Američané nevšimli v průběhu voleb. Cožpak nemají kvalitního „správce sítě“?

Tento výsledek se však mnohým podporovatelům demokratické kandidátky nelíbil, a tak vyšli do ulic. A to i přesto, že samotná kandidátka poblahopřála Trumpovi k vítězství a uznala porážku. Totéž učinil i současný americký prezident Barack Obama. V davech zaznívala hesla jako třeba „Not my president!“. Avšak většina odborníků se snaží situaci uklidnit. Demokratické volby je totiž třeba respektovat bez ohledu na výsledek. Sám Trump se nechal slyšet, že je připraven být prezidentem všech Američanů.

Hned po Trumpově vítězství spadl web kanadského imigračního úřadu a zpěvačka Cher se nechala slyšet, že pokud republikán vyhraje, tak emigruje.

Kdo je Donald Trump?

Donald John Trump je americký republikánský politik, podnikatel a nově zvolený prezident Spojených států amerických. Narodil se v roce 1946 v New Yorku. Studoval ve Wharton School patřící k Pensylvánské univerzitě, kde získal bakalářský titul v oblasti finančnictví a ekonomie.

Byl třikrát ženatý. Toto nás mimo jiné přivádí i k České republice. Jeho první ženou totiž byla modelka Ivana Zelníčková, která by se v budoucnu mohla stát americkou velvyslankyní v ČR. Má pět dětí a jeho nejstarší syn, Donald Jr., hovoří plynule česky.

Foto: White House

Donald Trump skládá 20. ledna 2017 prezidentskou přísahu

Je majitelem několika kasín a hotelů. V New Yorku stojí jeho mrakodrap nazvaný *Trump Tower*, který je mj. jednou z nejdražších nemovitostí v této megalopoli. Jeho stavby jsou i mimo USA, třeba v Dubaji nebo v Mexiku.

Je majitelem soutěží jako Miss USA a Miss Universe. Objevil se také ve filmu *Sám doma 2: Ztracen v New Yorku*. Odtud také vtip jeho příznivců: „*Kde byla Hillary, když potřeboval Kevin najít recepci?*“ Mimo jiné má hvězdu na hollywoodském chodníku slávy.

Pár dnů a týdnů před volbami se také opět objevily zvěsti o jeho údajných sexuálních skandálech. K těm se přihlásilo mnoho žen, třeba z Miss, po kterých měl Trump požadovat pohlavní styk za úspěch v soutěži.

Mezi podporovatele Donalda Trumpa patří například herec Chuck Norris, hráč amerického fotbalu Tom Brady, boxer Mike Tyson, hráč pokeru Dan Bilzerian nebo wrestler Hulk Hogan.

Události posledních dnů

Asi nejdůležitější věci kolem budoucího amerického prezidenta se udály na jeho první tiskové konferenci od zvolení. Tam uznal, že za hackerskými útoky stálo Rusko a také seřval reportéra CNN. A to za to, že jsou

jejich reportáže údajně lživé. Já sice od CNN žádnou takovou neviděl, ale myslím, že to stále ještě nemá na některá jiná média, např. v ČR. Ta sice nemusí podsouvat nepravdy, ale na jejich sledování jsou potřeba minimálně špunty do uší. Všichni si totiž ještě pamatujeme tzv. „bábu pod kořenem“ nebo jednu fyzikální, že voda zamrzá v minusových hodnotách celsiovy stupnice.

Trump si také již vybral osazenstvo své vlády, kterou ještě musí schválit komise. Snad ji alespoň americký orel uchrání před Rusy a jejich „super“počítači s Windows XP.

Trump poprvé zasedl do čela Bílého domu 20. ledna. Na toto datum bylo v centru Washingtonu naplánováno mnoho oslav, ale taky protestů. Upřímně, jak jinak.

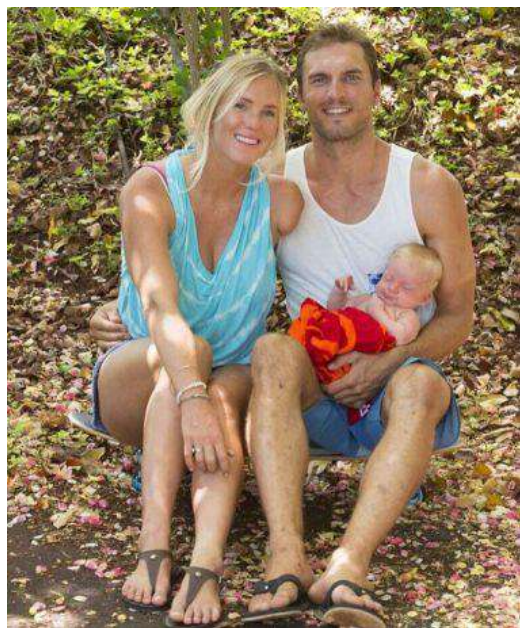
Už před volbami bylo jasné, že toto bude jeden z nejvypjatějších soubojů o křeslo amerického prezidenta. Den před volbami média dávala Clintonové cca osmdesát procent šanci na vítězství a Trumpovi patnáct. Zde se opět ukázalo, jako třeba u Brexitu, který Trump chválí, že průzkumy veřejného mínění nejsou v poslední době moc směrodatné. Dále bylo jasné, že budoucí americký prezident bude jeden z nejméně oblíbených v historii – v den inaugurace mu věřilo necelých čtyřicet procent Američanů.

Na závěr si připomeňme prezidentskou přísahu USA: „Slavnostně přísahám, že budu čestně vykonávat funkci prezidenta Spojených států a podle svých sil budu zachovávat, střežit a bránit Ústavu Spojených států“.

Doufejme, že se bude budoucímu prezidentovi USA dařit, že nebude vytvářet napětí ve světě, ale ani doma, a že budou moci být Američané opět hrdi na svou zemi.

Chramst!

Eliška Fránková

Na první pohled by mohla tato šťastná rodina vypadat jako kterákoli jiná. Na druhý si ale možná všimnete, že ženě na fotografii chybí celá levá ruka.

Oba její rodiče se už od dětství aktivně věnovali surfování a Bethany nebyla jiná. Hned po první „chycené vlně“ si byla jistá, že se musí stát profesionální surfačkou!

Právě surfovala s bratrem, svou nejlepší kamarádkou a jejím otcem. Byl to obyčejný trénink. Bethany chytala jednu vlnu za druhou, ale když právě odpočívala, ležela na surfu a povídala si s kamarádkou, z hlubin moře zaútočil žralok tygří. Tato pětimetrová stvůra si s sebou odnesla její paži. Bethany bylo pouhých 13 let, když musela bojovat o svůj život.

Stal se zázrak! Ačkoli ztratila 60 procent krve, přežila. Doktoři si to vysvětlují její pevnou vůlí a vírou v Boha, kterou má její rodina velmi silnou. Měla štěstí, že žralok zaútočil jen jednou, ale hlavně, že s ní byl táta její nejlepší kamarádky, který se zachoval velmi pohotově a i přes množství krve, která byla všude kolem, rychle

dopravil umírající Bethany do nemocnice, kde měl shodou náhod operaci kolene právě její táta.

Pouhý měsíc po útoku už opět stála na prkně, nebo se o to alespoň pokoušela. Celý život se jí změnil. Všechno se musela učit od začátku, třeba jen nakrájet rajče pro ni bylo stejně těžké jako pro mnohé třeba maturita. I bez jedné ruky se ale úspěšně probíjela životem. I přes všechny pády, které se jí snažily srazit na kolena, se Bethany dokázala zvednout na prkno a ještě ten rok, kdy přišla o ruku, se zúčastnila soutěže v surfování. A dopadla nejhůř, jak jen mohla. Nedokázala si představit, jak by mohla vůbec žít jako dřív. Nemohla. Trvalo, než si to uvědomila, ale hlavně než se s tím smířila.

S novým rozhodnutím vyhrála rok na to, v roce 2005, 1. místo v divizi Explorer žen, a tím vyhrála svůj první národní titul.

Svým příběhem inspirovala hromadu lidí. Ty s handicapem, ale i například mě. Dnes je profesionální surfačka. Jejím největším štěstím je ale její roční syn Tobias. Kromě toho všeho má také vlastní nadaci Friends

ZPRÁVY

of Bethany (podporuje lidi, kteří prožili traumatickou amputaci) a nadále se věnuje pomoci těm, kteří ji nejvíc potřebují.

Jak jsem už zmínila, Bethany Hamilton je pro mě obrovskou inspirací. Obdivuju její odhodlání a to se nejspíš nikdy nezmění. Její příběh bude vždy neuvěřitelný a motivační. Osobně doufám, že se i mezi vámi najdou tací, kterým Bethany pomůže se posunout dál a třeba i překonat sama sebe.

Hra drakorozených

Di Di

Již před pěti lety vyšla hra, která ovládla svět počítačových fantasy her – The Elder Scrolls V: Skyrim. Hra měla tak dobrý ohlas, že se nedávno vrátila v nové upravené verzi, která bude pro majitele všech DLC* zdarma.

Tato hra, pro kterou se uchýlil prostý název Skyrim, je singleplayerová RPG* hra zasazená do fantasy světa oplývající úchvatnou atmosférou dobarvenou vynikajícím soundtrackem.

Vše se odehrává na planetě Nirn na kontinentu jménem Tamriel. Tamriel se dělí na několik provincií, v pátém Elder Scrolls se ocitnete v nordské* provincii Skyrim.

Na počátku hry si vyberete jednu z mnoha ras, za kterou budete hrát, každá má své speciální schopnosti a výhody, které ale jen minimálně ovlivní souboje; spíše rozhovory jsou díky nim pestřejší.

Poté co si vyberete, vás hra okamžitě vtáhne do sledu událostí, aniž byste znali svou minulost, víte jen, že máte jít na popravu, před kterou vás zachrání útok draka (prvního viděného za poslední století) na vesnici ve které máte právě zemřít. Po pár dobrých skutcích jste zproštěni veškeré viny a Jarl* Větrného žlebu vás pošle na první střet s drakem, po kterém zjistíte, že jste tzv. „drakorozený“ – bytost, která dokáže pohltit dračí duši a jako jediný tým draka provždy usmrtit. Draků se objevuje čím dál víc a jejich konečné zničení je úkol hlavní dějové linie.

Ale pro ty z vás, kdo tak jako já milují volný svět a rozhodování o tom, co uděláte se svým mrzkým virtuálním životem, je zde nekonečné množství vedlejších úkolů díky náhodným generacím misí.

Slovník pro „normální“ lidi, čili ty se sociálním životem:

DLC – dodatek

singleplayer – hra jednoho hráče

RPG – tzv. „hry na hrdiny“

Nord – Nordové jsou nápadně podobní lidem svou světlou kůží, blondatými vlasy a poněkud rasistickým smýšlením

Jarl – „starosta“ kraje

ork – tvor na lidské poměry celkem ošklivý, obzvlášť krásnou orkyni aby člověk pohledal...

Jedním z těch nejzásadnějších rozhodnutí je asi aktuální válka mezi Císařskými a Bouřnými hávy, která vypukla po zakázání uctívání Talose, legendárního hrdiny, který však byl Císařskými jako bůh zavržen pro svou lidskou existenci, po které se údajně stal bohem. Máte tedy možnost se rozhodnout, jestli budete vraždit ve jménu pospolitosti Skyrimu s Císařskými, nebo jestli se přidáte k Bouřným hávům a budete se bít za svobodu projevu pod velením sobeckého, namyšleného vojevůdce a samozvaného krále.

Velmi zajímavá je i možnost přidat se do některého z cechů. Jsou zde Druzníci, nájemní vojáci, ze kterých se (pozor, SPOILER!) vyklubou vlkodlaci, Cech zlodějů, kteří za menší příspěvek okradou i vlastní orkskou* babičku, a nakonec Temné bratrstvo, což jsou nájemní vrazi – pokud jste na začátku hry měli nějaké morální zásady, pak v tomto cechu jim můžete tak akorát zamávat.

Netvrdím, že vás nekonečné plnění úkolů typu „přines tohle“ nebo „zabij tam toho“ nezačne nudit, možná vás hra po několika desítkách až stech hodinách omrzí, ale stejně se k ní vrátíte, protože The Elder Scrolls je úchvatná hra se svou vlastní historií, plná hlášek a nekonečných

možností, jak si dělat srandu z obyvatel vesnic. Vřele ji doporučuji.

American Music Awards 2016

Ingrid Hamada

Udělování loňských hudebních cen American Music Awards proběhlo 20. listopadu 2016 v Microsoft Theater v Los Angeles, které je v Kalifornii v USA. Udělování American Music Awards (AMA) bylo zahájeno v roce 1973. Jedná se o druhé nejvýznamnější ocenění v americkém hudebním průmyslu po cenách Grammy.

Ceny byly rozdělovány podle internetového hlasování fanoušků. Modetátory byli Gigi Hadid a Jay Pharoah. Nejvíce cen si odnesli Kanadáné Drake a Justin Bieber, kteří oba získali hned čtyři ceny a Drake byl dokonce rekordně nominován třináctkrát. Hlavní cenu „umělec roku“ si pak odnesla Ariana Grande, která tak porazila například Adele, Rihannu i Justina Biebera. Titul nejlepšího nového umělce obdržel Zayn, bývalý člen britsko-irské chlapecké skupiny One Direction. Nejlepší skupinou v popu a rocku bylo vyhlášeno duo Twenty One Pilots. Ceny za nejoblíbenější interprety v žánrech soulu a R&B dostali Chris Brown a Rihanna. Cen a samozřejmě i vítězů bylo celkově 29. Oznamování cen bývá tradičně doprovázeno velkolepou hudební show. Koncertování v Los Angeles zahájil Bruno Mars a po něm vystupovali například Lady Gaga, Fifth Harmony, Shawn Mendes, Twenty One Pilots, Green Day, Nicki Minaj a Niall Horan. Slavnostní večer zakončilo vystoupení Kendricka Lamara a skupiny Maroon 5.

Fantastická zvířata ve vašich kinech

Tereza Genzerová

Po pěti letech se vrací slavná série z kouzelnického světa Harryho Pottera, která již pošesté ožívá pod rukama režiséra Davida Yatese. Avšak novinka nesoucí název *Fantastická zvířata a kde je najít* má s původní ságou společnou pouze autorku a zmínky o již známých postavách.

Film vypráví o britském kouzelníkovi Mloku Scamanderovi, který se svým podivným kufříkem s ještě podivnějším obsahem cestuje po světě. Ve chvílce nepozornosti mu z kufru uniknou čtyři magická zvířata a způsobí rozruch v ulicích meziválečného New Yorku. Navíc to vypadá, že v temných uličkách pobíhá něco horšího, než jen pár více méně neškodných kreatur.

Foto: Warner Bros

Hlavní postavy snímku, mezi jinými bývalá bystrozorka, její sestra, nečar, kterému zapoměli vymazat paměť, (ne)důležitý záporák a nesprávná matka, mají sice ucelené povahy, ale až příliš často dokážete odhadnout každou jejich následnou reakci. Ostatní postavy také nenadchnou, jelikož jsou nedokonalé, působí ploše a nemají důležitou roli pro další plynutí děje.

Jak je v sérii zvykem, hudba je naprosto okouzující. Celý snímek je protkán dobovými jazzovými skladbami a místy lze zaslechnout

Hlavní postavu filmu, Mloka Scamandera, hraje Eddie Redmayne

i již dobře známou úvodní znělku z předešlých filmů. Nesmím zapomenout vyzdvihnout počítačovou animaci, díky které nám zvířata mohou ožít před očima. A že je na co koukat.

Suma sumárum se jedná o hezký odpočinkový snímek, u kterého se nejednou zasmějete. Většina zvířátek je velice roztomilých a určitě se nachytáte, že se více soustředíte na ně než na děj, repliky a výkony herců. Po kratším zamyšlení vám však dojde, že tvůrce nejspíš přesně tohle od začátku zamýšlel a film vytvořil „pouze“ jako lákadlo na další pokračování, kterého se dočkáme za dva roky.

Hrdinové národa s českým přízvukem

Ingrid Hamada

Jeden z neočekávanějších titulů letošního roku, britsko-český snímek *Anthropoid*, odehrávající se za druhé světové války, měl v českých kinech premiéru 28. září 2016. Snímek režiséra Seana Ellise vznikl podle skutečných historických událostí, které se staly na tehdejším území Protektorátu Čechy a Morava. Sean Ellis obsadil do hlavních rolí parašutistů Jana Kubiše a Josefa Gabčíka herce Jamieho Dornana a Cilliana Murphyho. Jednu z hlavních ženských rolí, Gabčíkovu partnerku, hraje česká herečka Aňa Geislerová.

Film začíná větami, jež popisují dění v tehdejším Československu jako třeba Mnichovskou konferenci, napadení Polska Hitlerem a dosazení zastupujícího říšského protektora, třetího nejvyššího představitele SS a generála policie, šéfa RSHA a SD, Reinharda Heydricha, který byl kvůli svým krutým metodám znám pod jménem řezník z Prahy. Tyto popisy jsou doprovázeny snímky, aby byl cizinec nebo člověk neznalý české historie „v obraze“, a pochopil, co a proč se v následujících 120 minutách stane.

Snímek pokračuje přistáním parašutistů na území Protektorátu, okupovaného Německem. Následuje seznámení atentáčníků s českým odbojem a obeznámení s operací *Anthropoid*. Aby lépe zapadli do společnosti, sblíží se Kubiš a Gabčík se dvěma ženami. Samozřejmě se tento film neobejde bez emocí a lásky. Po dlouhých měsících pozorování Heydricha se rozhodnou uskutečnit atentát na základě odhadovaného algoritmu, protože v tu chvíli mají jedinou šanci operaci *Anthropoid* realizovat. Atentát se ovšem nepodaří zrealizovat tak, jak si představovali. Samozřejmě nesmím vynechat přestřelku, která se posléze odehrává v kostele Cyrila a Metoděje.

Foto: Bleecker Street Media

Podle mě se snímek v celku podařil až na pár odchylek od historické skutečnosti. Je také smutné, že událost, která se stala na dnešním území Protektorátu, je ve snímku namluvena anglickým jazykem, ale co bychom chtěli po zahraničních hercích, že? Tento problém alespoň vyřešili tak, aby zahraniční herci mluvili anglicky s českým přízvukem. Rozhodně se tedy pobavíte u toho, jak se anglicky hovořící herci snaží vyslovovat česká jména. Velkým zklamáním pro mne byla postava Reinharda Heydricha, který se ve filmu objeví jen několik minut. Plusové body naopak získává přestřelka v kostele, která byla dost akční, a každou chvíli jste čekali, kdo komu ustřelí kus ruky, nohy či hlavy. Většina scén se odehrává bez hudby, což podtrhuje vážnost a tragičnost situace.

Celkově se mi film líbil, rozhodně tyto dvě hodiny nebyly ztrátou mého času. Film je vhodný na doplnění a představu, jak operace *Anthropoid* vypadala, a proto bych ho doporučila jak studentům, tak i těm, kteří nemají v pátek večer co na práci.

zábava a literatura

Učitelské hlášky: díl první – paní Šenková

Adéla Přecechtělová

„Kdo hovoří a proč?!“

Když tuto větu poprvé vyslovila, nebrali jsme ji jako hlášku – stala se z ní až neustálým opakováním.

„Nechci tady mentorovat.“

Tuto perlu paní učitelka vyslovila při chemii, když se asi polovina naší třídy bavila o tom, jak se vlastně to hrůzostrašné názvosloví dělá.

„Místo nějakých nadávek říkejte někomu, že je stechiometrický koeficient.“

Sousloví nám připadalo velice zvláštní, ale teď její nadávku používáme víc než často a navíc automaticky.

„A znova, děcání, mám tu pro vás další nadávku. Říkejte jako nadávku někomu, že je HOMO, budete spisovní a navíc nevulgární.“

Tak tuto nadávku jsme si velmi oblíbili, a když ji někomu řekneme, dívá se na nás, jako na HOMO.

„Chápete to, děcání?“

třída: „Ne!!!“

„Tak jdeme dál.“

Tento typický rozhovor z chemie je pro nás vždy hodně ironický, ale snad to zvládneme.

„Krutibrko!“

Docela zastaralý výraz, ale kupodivu se stále používá a naše třídni s ním nešetří.

Natka v biologii: „Nebolí to ty srnce, když si obrušují parohy o stromy?“

paní učitelka: „Nevím, Natálko. Já jsem srncem nikdy nebyla. Možná v příštím životě...“

Test osobnosti

Di Di

Toto je japonský test osobnosti, který vám možná poodhalí něco, co o sobě zatím nevíte. Zapamatujte si své odpovědi.

Představte si, že jdete pouští a uvidíte kostku. Jak velká je? Z jakého je materiálu? Vznáší se? Jak vysoko?

Nyní si představte někde blízko kostky žebřík. Kde se nachází vzhledem ke kostce? Z jakého materiálu žebřík je?

Vedle kostky a žebříku je kůň. Má na sobě něco (ohlávku, sedlo)? Co dělá?

Teď, když se rozhlédnete, spatříte květiny. Kolik jich je? A jak daleko od kostky jsou?

Začíná bouřka. Jak daleko je od kostky, koně a květin? Bojíte se jí?

Zde jsou výsledky:

Velikost kostky představuje velikost vašeho ega. Průhlednost materiálu vaší kostky znamená, jak otevření jste lidem. Čím blíž je kostka zemi, tím větší realisté jste.

Vzdálenost mezi žebříkem a kostkou ukazuje, jak blízci si jste se svými přáteli. Pokud je žebřík o kostku opřený, znamená to, že ve vás mají přátelé oporu. A z čím pevnějšího materiálu je, tím silnější je vaše pouto k nim.

Jestli byl váš kůň osedlaný nebo nějak svázaný, pak máte radši kontrolu nad svými vztahy.

Kolik jste si představili květin, tolik byste chtěli dětí. Pokud jsou květiny blízko kostky, pak nejspíš často přemýšlíte o dětech.

Bouře představuje stres. Vypadá-li děsivě a je-li blízko, pak jste v současné době ve stresu.

O potopě světa

Magda Krčmářová

Nedokážu vám popsat realitu, historii, odraz v zrcadle... Dokážu vám ale vložit realitu do fikce, historii do pohádky a odraz do vody. Není to přesné, jsou zde upravená fakta a rozmazané, neostré kraje. Ale pointa zůstává stejná. Udělejte z nedostatku přednost a učte se historii, ať neopakujete hloupé chyby.

Stalo se to,
bude to už spousta let,
byl tu problém
a ničil svět.
Ovládal nás,
rostl dál,
bez něj by se žilo snáz,
ale řekl, že sám bude král.
My prali se,
křičeli: „Ne!“,
až se lekl.

Odešel pryč,
kde věděl, že bude líp,
my nechali jsme kýč
a začali snít.
Odstranili špatné,
dobré bylo lepší,
změna byla čistá,
svět múzou.
Ale vzadu čekal problém,
věděl, že jednou,
až přijde čas,
bude moct potopit svět,
v něm nás.

Někde v dáli sílil,
spřádal lsti,
věřil v odplatu,
šlapání na kosti.
Pak přišlo teď
i s novým ránem,
problém jako loutka
se svým pánem.
Topíme se v hloubkách,
opět padáme,
ale věřím,
že se zase nedáme.
Ale to se dozví až lidé
zkoumající naše chyby.
Při tom je i opakující.